

Harmónia és konfliktus a pedagógiában

Százhusz órás intenzív továbbképzésen vehettek részt a hazai pedagógusok, amelyet Pécsen, a Velencei tó környékén és Szegeden a Pedagógiai Intézetben rendeztek meg. A háromnapos szegedi rendezvény tegnap ért véget. Konfliktus és harmónia a pedagógiában című téma jegyében mintegy 120 pedagógus között folyt beszélgetés. Beszélgetés, mert így sokkal több tapasztalatot adhatnak át a pedagógusok, sokkal nagyobb intenzitású lehet a továbbképzés, mintha napokon át csak előadásokat hallgatnának – mondta *Klein Sándor* pszichológus, a Janus Pannonius Tudományegyetem docense, a rendezvény fő szervezője. A kis- és nagycsoportos foglalkozások mellett tematikus beszélgetések is voltak, amelyek témáját a résztvevők ajánlották fel, és ki-ki kedve szerint választhatott a megadott konfliktus megbeszélésében, és lehetséges megoldásában, feloldásában.

Két szakértővel is elbeszélgethettek a résztvevők: *Popper Péterrel* a „Konfliktus és harmónia” témában, és *Ranschburg Jenővel* „A személyiség központú, humanisztikus iskola” kérdés-körében. Ez utóbbi téma – melynek szülőatyja *Carl Rogers* – különösképpen kötődik Szegedhez, lévén 1984-ben itt, az ifjúsági házban rendezték meg 20 ország részvételével az első nemzetközi konferenciát a személyiség központú, humanista iskolákról. A '84-ben még nálunk uralkodó ideológiákkal szemben ez forradalmi tettnek számított, ezért méltó, megemlékező záró akkordja lehet a továbbképzésnek.

P. Sz.

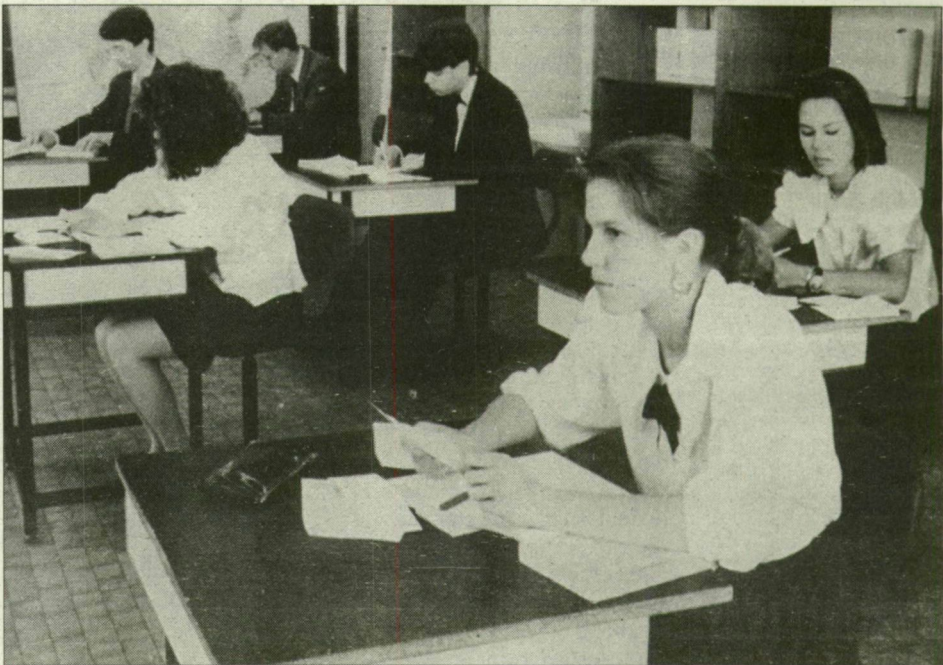
Barokk zenével Olaszországban

A Konzervatórium barokk együttese, a *Musica Parlante* Vonósenekar, női karral, énekes és hangszeres szolistákkal Olaszországba indul. Róma környékén két kisvárosban tartanak hangversenyeket – az egyiket egyházzenei, a másikat világi művekből. A szerzők a 18. század nagymesterei: Corelli, Vivaldi, Pergolesi, Bach, Händel és Haydn. A nyilvános főpróba csütörtökön (18-án) délelőtt 10 órakor lesz a Konzervatórium nagytermében.

Művészeti vezető: Meszlényi László.

Szegedi iskolakörkép 2.

2. Gimnáziumok, szakközépiskolák

FOTÓ: SOMOGYI KÁROLYNÉ

Érettségi a Deákban: 974 tanulójaival ez a legnépesebb szegedi gimnázium.

Szegedi iskolakörképünk mai része a város önkormányzati középiskolái közül a gimnáziumok és a szakközépiskolák diáklétszámát és tanterem-ellátását méri fel. Az adatok természetesen összevontak – egy-egy iskolán belül –, s így az általános következtetés mellett néhány megjegyzést kell tennünk. Látható, hogy gimnáziumi, illetve a szakközépiskolai osztályok átlagos telítettsége (32,7 fő, illetve 28,68 fő osztályonként) az 1991/92-es tanévben nem haladta meg az elfogadható létszámot, ám ez – ahogyan az általános iskolák esetében is – nem zárja ki, hogy egyik-másik oktatási intézményben ne lennének pincében vagy rosszul felszerelt termekben tanuló osztályok. A két táblázat láttán szembeötlő, hogy a középiskolák nagyobbik részében gimnáziumi és a szakközépiskolai oktatás is folyik, egyik vagy másik nagyobb túlsúllyal. Azokban az iskolákban pedig, ahol nincs gimnáziumi osztály, a szakközépiskola mellett szakmunkásképző vagy szakiskolai csoportok működnek. A szegedi önkormányzati középiskolák között összesen 8 olyan intézmény van, amely egyetlen oktatási formában tanít (Deák F., Radnóti M. gimnáziumok; Vedres I., Vasvári P., Kiss F. szakközépiskolák; a szakiskolák: Gazdaszakszónképző Speciális Szakiskola, Szegedi Alternatív Kísérleti Szakiskola). Mint a sorozat következő vagy rosszul felszerelt termekben tanuló osztályok. A két táblázat láttán szembeötlő, hogy a középiskolák nagyobbik részében gimnáziumi és a szakközépiskolai oktatás is folyik, egyik vagy másik nagyobb túlsúllyal. Azokban az iskolákban pedig, ahol nincs gimnáziumi osztály, a szakközépiskola mellett szakmunkásképző vagy szakiskolai csoportok működnek. A szegedi önkormányzati középiskolák között összesen 8 olyan intézmény van, amely egyetlen oktatási formában tanít (Deák F., Radnóti M. gimnáziumok; Vedres I., Vasvári P., Kiss F. szakközépiskolák; a szakiskolák: Gazdaszakszónképző Speciális Szakiskola, Szegedi Alternatív Kísérleti Szakiskola).

Mint a sorozat következő vagy rosszul felszerelt termekben tanuló osztályok. A két táblázat láttán szembeötlő, hogy a középiskolák nagyobbik részében gimnáziumi és a szakközépiskolai oktatás is folyik, egyik vagy másik nagyobb túlsúllyal. Azokban az iskolákban pedig, ahol nincs gimnáziumi osztály, a szakközépiskola mellett szakmunkásképző vagy szakiskolai csoportok működnek. A szegedi önkormányzati középiskolák között összesen 8 olyan intézmény van, amely egyetlen oktatási formában tanít (Deák F., Radnóti M. gimnáziumok; Vedres I., Vasvári P., Kiss F. szakközépiskolák; a szakiskolák: Gazdaszakszónképző Speciális Szakiskola, Szegedi Alternatív Kísérleti Szakiskola).

része is mutatja majd, ez olyan jelenség, amelyet távlatilag akár pedagógiai, akár iskolaszervezésbeli megítélésből az oktatási intézmények fejlesztésekor figyelembe kell venni.

Az iskolai befogadóképiséget a férőhelyeken kívül a szakmai oktató intézmények esetében az utóbbi években elsősorban a gyakorlati oktatási helyek száma befolyásolja. A kimutatások szerint e tekintetben a szegedi nehezen alakuló tanműhely és szakmai gyakorló lehetőségek még így is többet nyújtanak, mint az ország sok városában. A tanműhelykérdés részleteivel a sorozat következő része foglalkozik.

S. P. S.

Civilek a pályán

A reformista operabarátok és a betonágyas sűgőlyuk

Az operabarátoknak először abban segítettek vendégeik, hogy leküzdhessék egy pletyka által gerjesztett szorongásukat. Ahogy Csernay professzor ironizált: mivel Szegeden a pletykák terjedési sebessége valamivel kisebb, mint a fény terjedési sebessége, az operabarátok szinte a februári színházi kinevezések óta szorongának, mert azt hallották, hogy az új igazgató nem a legkoraszűbb műfajnak deklarálta az operát. Semmivel sem becsülik kevésbé, mint eddig, sőt! – hangzott a válasz. *Molnár László* elmondta, hogy a következő évadra mindenkit szerződtetett a régi gárdából, aki csak itt kívánt dolgozni, viszsza szerződött a színházhoz *Pál Tamás* karmester és *Gregor József* is vállalt fellépéseket. Ez utóbbi közlésre következő vastapsot mély meghajlással fogadta a jelen lévő népszerű énekművész. A kérdező professzort viszont nyugtalanította a mondat első fele: mint mondta, a szegedi operabarátok tudják, hogy néhány énekes sajnos már sosem lesz szólista az Operaházban, ezért helyettük tehetséges fiatalokat kellene szerződtetni. A CD-lemezek és a műholdas tévéadások jóvoltából a világlévonál minőségi teljesítményeihez viszonyító közönség igényét és a humanitárius, szociális megfontolásokat nem lehet összeegyeztetni. Az Egyesület tagjai szerint a szegedi opera azért is lehet az első az ország vidéki operajátszó helyei között, mert az itteni *Berdál* – *Sinkó műhelyben* folyamatosan képeznek tehetséges fiatalokat, akiknek színházi foglalkoztatására az eddigienél nagyobb gondot kellene fordítani. A tagozatvezető ezt megígérte.

A szegedi opera „Gregor-korszakában” (igazgatása idején) létrejött egyesület, az operabarátoké, annál többre kíváncsi, mint amennyi hír a társulat – és a színház – új vezetéséről eddig nyilvánosságra jutott. Évadzáró találkozásukra ezért hívták meg a Konzervatóriumba a színháziakat, ám sajnos az opera művészeti vezetője, Gagóczy Judit Párizsban tartózkodik, Kormos Tibor színházigazgató pedig a betegágyat nyomja, így Molnár László karmester, az operatagozat vezetője és Jóni Gábor menedzserigazgató válaszolt a kérdésekre hétfőn este, amelyeket dr. Csernay László professzor, egyesületi elnök közvetített.

Általában is bizalmat kért az új színházi vezetőségnek *Jóni Gábor*, aki a menedzserigazgatói munkakör mibenlétéről is tájékoztatta a kíváncsi operabarátokat. Azt biztosítja, hogy a művészeknek csak a művészettel kelljen foglalkozniuk – mondta. A színház kapcsolatrendszeréért is felelős beosztásában ezért dolgozik pillanatnyilag az opera saját, reprezentatív, többnyelvű műsorfüzetének előállításán, amelynek léte mindenféle külföldi kapcsolatfelvételnek is előfeltétele. Az önkormányzattal, mint fenntartóval eddig mindenben sikerült szót érteni: a közgyűlés lehetővé tette a táncos státuszok kiegészítését, a költségvetési pénzek szükséges átcsoportosítását, a gazdasági hivatalnak pedig új

helyet biztosított a Dózsa utcai volt sport-székházban, így a művészeti részlegek egy teljes épületszárnyhoz jutnak a színházban. Sikerül bővíteni a játszóhelyeket is, mert a régi nagógában stúdióelőadásokat tarthatnak.

Miért nem követi a szegedi színház az európai tendenciát? Miért nem próbálkoznak a staggione-típusú szisztémával az ensemble-kultúra folytatása, a repertoár-színház hagyománya helyett? Miért kárhoztatják az igényes közönséget arra, hogy éveken át ugyanazokat a hangokat, a zárt együttes tagjait hallgassa? – így a kérdező. Az együttes nem zárt, hanem nyitott, vendégek ezután is jönnek; s amíg az egész országban a repertoár-színházak vannak többségben, súlyos, a társulat teljes szétesését kockáztató következményei lehetnek, ha lemondva a műhelymunkáról, a repertoárról – Szegeden áttérnének a produkcióra-szervezés szisztémájára – szólta a válasz. Köztes megoldások nem idegenek az új vezetőktől, így készítették elő például az *André Chénier* jövő évi bemutatóját.

Szóba kerültek még technikai kérdések is, így a tévédoboz nagyságúra szűkített színpad problémája és a zenekari árok „kötbartalma”. Ez utóbbival kapcsolatban kiderült, hogy nem mindig a helyhiány az oka a zenekari létszám (és a hangzás) elégtelenségének. Valamint az is, hogy a sűgőlyuk, amit sohasem használnak, kettéosztja a zenekart, de megszüntetni statikai okokból nem lehet; *le van betonozva*.

SULYOK